

De eerste taalles was even wennen! De leerlingen zijn vanuit groep 3 gewend om alleen te schrijven in een werkboek. Dit jaar leren ze te werken in een schrift. De leerlingen weten dus nog niet hoe, wat en waar ze moeten schrijven. Ik dacht dat het me wel zou lukken als ik het op het digibord zou aanwijzen, maar dat was niet zo. Lichtelijk in paniek heb ik geprobeerd de les tot een goed einde te brengen. Dit werkte niet! "Oké Margje, denk rustig na", spreek ik mezelf streng toe. "Rustig blijven." Ik heb ervoor gekozen de taalles even te laten voor wat het is en na schooltijd heb ik het schrijven in een schrift heeeeeeeel goed voorbereid: Op het schrijfpapier heb ik aangegeven waar de leerlingen moeten schrijven en ik heb ervoor gezorgd dat ik het schrijfpapier ook op het bord kan laten zien, zodat ze precies met mij mee kunnen schrijven. Weer wat geleerd vandaag... Gelukkig heb ik ook al een hele goede taalles mogen geven dit jaar! Het doel van de les is dat leerlingen weten dat een zin bestaat uit wie er iets doet (onderwerp) en wat diegene doet (persoonsvorm). Na mijn uitleg gaan we oefenen. We gaan zinnen schrijven. We bedenken wie iets doet en wat diegene doet. Bijvoorbeeld: Mama... De kinderen mogen de zin zelf afmaken. Ik zie voorbij komen: mama kookt, mama poetst, mama leest, mama slaapt. Na een paar keer geoefend te hebben, krijgen de leerlingen er plezier in. De juf... Nu komen de hilarische zinnen: de juf poept, de juf plast, de juf gaat naar de wc. Hilariteit alom en de leerlingen liggen dubbel. "Wie weet er nu wat een zin is?", vraag ik hoopvol aan het einde van de les. Een paar kinderen krijgen de beurt en geven een voorbeeld van een zin die we hebben opgeschreven. "Ja, jullie geven prachtige voorbeelden. Maar wie weet waaruit een zin altijd bestaat?" Eén leerling weet het juiste antwoord: "Wie iets doet en wat diegene doet". "Super! Dit gaan we met z'n allen oefenen, zeg mij maar na: Een zin bestaat uit wie iets doet en wat diegene doet." In koor herhalen we dit een aantal keer. YES! Het zit erin.

Dan wil ik nog even een leuke rekenles met u delen. We zijn bezig met het automatiseren van sommen tot 10. Om te kijken hoe goed dit er al in zit, heb ik mijn vogelvriendje Waku-Waku geleend van een collega. Waku-Waku is een vogel handpop. Ik begin de les: "Vandaag heb ik een vriendje meegenomen, maar hij is een beetje verlegen. Hij heet Waku-Waku. Als jullie hem roepen, durft hij vast te komen. Doe maar." Ik haal de pop erbij en zeg tegen de klas: "Waku-Waku kan praten. Maar hij zegt alleen wat ik hem leer. Deze keer heb ik hem geleerd om TIEN te zeggen. We kunnen dus alleen sommen zeggen waarop het antwoord tien is. Wie weet er een plussom met als antwoord tien?" Er worden een paar sommen genoemd en Waku-Waku antwoordt braaf. "Ik ben eigenlijk wel benieuwd wat er gebeurt als we een verkeerde som bedenken." Een leerling noemt een verkeerde som en Waku-Waku zegt niks. "Oké, we moeten dus alleen goede sommen bedenken". Alle leerlingen doen enthousiast hun best om zoveel mogelijk sommen te bedenken. We oefenen met plussommen, minssommen en tafelsommen. Ik beloof de klas dat ik Waku-Waku de volgende keer een ander getal leer om te zeggen. Dit was een korte samenvatting van de eerste twee weken van het nieuwe schooljaar, waarbij ik les mag geven aan groep 4. Ik kijk er naar uit om dit het hele jaar te doen met deze lieverdjes. Mijn leerlingen, mijn klas. En ik mag hun juf zijn. Hun trotse juf.

Een dag uit het leven van een Busselaar

Aangenaam. Mijn naam is Margje Oerlemans. Onder leerlingen beter bekend als juf Margje, juffrouw, juf, JUUHUUUUF-FFF of soms zelfs mama of opa. Inderdaad, ik ben leerkracht. Trotse leerkracht van groep 4 bij obs den Bussel. Graag neem ik jullie mee in mijn leven als leerkracht.

Zo, de vakantie zit erop en vol energie en enthousiasme begin ik aan het nieuwe schooljaar. Een hele omschakeling: andere groep, andere leerlingen, ander lokaal, ander niveau, andere leeftijd. Deze keer neem ik u mee in de mooiste, moeilijkste, grappigste momenten van de eerste twee schoolweken.

De leerlingen komen rustig aan het lokaal binnen druppelen op de eerste schooldag. Ik sta bij de deur om ze welkom te heten. Als ik na een paar minuten de klas in kijk, zie ik ouders voor het raam staan. Ze doen moeite om onder het zonnescherm door te kijken. Dat had ik al naar beneden gedaan, zodat de warmte buiten zou blijven. Oeps... Vergeten de zonneschermen omhoog te doen! Zo snel als ik kan, ren ik naar de zonneschermen om ze omhoog te doen en verontschuldigd kijk ik naar de ouders. Ze lachen en gaan verder met zwaaien. Natuurlijk willen de kinderen (en ouders) in groep 4 nog afscheid nemen en zwaaien!

Vol enthousiasme het nieuwe schooljaar voorbereiden!